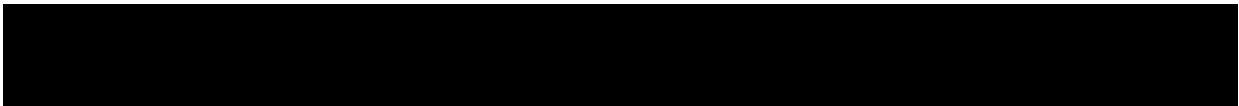

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Kubové a přísedících Marie Martínkové a Jaroslavy Šimšové v hlavním líčení konaném dne 25. července 2024 v Českých Budějovicích

takto:

je vinen, že

dne [redacted] kolem [redacted] hodin jako řidič osobního automobilu značky [redacted] registrační značky [redacted], jedoucí po silnici [redacted] třídy č. [redacted] ve směru od obce [redacted] směrem k obci [redacted] nerespektoval ustanovení § 4 písm. a), b), c), § 17 odst. 5 písm. a), b), c), § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, neboť se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní a nepřizpůsobil své chování stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, když v km [redacted] za obcí [redacted], za situace, kdy neměl náležitý rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí a kdy se nemohl bezpečně zařadit před vozidlo, které hodlal předjet, při jízdě nepřiměřenou a nedovolenou rychlostí v rozmezí [redacted] km/hod, ohrozil protijedoucího řidiče a další účastníky provozu na pozemních komunikacích, když v místě [redacted] a v rozporu s vodorovným dopravním značením „V 1a Podélná čára souvislá“, předjížděl před sebou jedoucí osobní automobil značky [redacted] registrační značky [redacted], řízený [redacted] v důsledku čehož se následně čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem značky [redacted] registrační značky [redacted] řízeným [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

██████████ následkem čehož bylo vozidlo značky ██████████ odraženo vpravo ve svém původním směru jízdy do silničního příkopu a vozidlo značky ██████████ se otočilo kolem své osy na komunikaci vlevo a svou pravou zadní částí narazilo do levé zadní části vozidla značky ██████████ řízeného ██████████ přičemž následkem tohoto nehodového děje utrpěl poškozený ██████████ zranění spočívající v ██████████ kdy na následky těchto zranění na místě dopravní nehody zemřel, poškozená ██████████ sedící ve vozidle značky ██████████ na místě vedle řidiče, utrpěla ██████████ tedy zranění těžké s předpokládanou dobou léčeni ██████████ až ██████████ měsíců a poškozená ██████████ utrpěla ██████████ tedy zranění, které je ze soudnělékařského hlediska považováno za zranění lehké s obvyklou dobou léčeni ██████████ až ██████████ týdny,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal tento čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal tento čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 6 (šest) let.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit:

poškozené [REDACTED]
[REDACTED] částku ve výši [REDACTED] Kč,

poškozené [REDACTED]
[REDACTED] částku ve výši [REDACTED] Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu za užití § 2958 občanského zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit **náhradu nemajetkové újmy** poškozené [REDACTED]
[REDACTED], ve výši [REDACTED] Kč s úrokem z prodlení ve výši [REDACTED] ročně, jdoucím ode dne [REDACTED] do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu za užití § 2959 občanského zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit **náhradu nemajetkové újmy za usmrcení osoby blízké pozostalým poškozeným:**

[REDACTED] náhradu nemajetkové újmy
ve výši [REDACTED] Kč

[REDACTED] náhradu nemajetkové
újmy ve výši [REDACTED] Kč

[REDACTED] náhradu nemajetkové újmy ve
výši [REDACTED] Kč,

[REDACTED] náhradu
nemajetkové újmy ve výši [REDACTED] Kč,

[REDACTED] náhradu nemajetkové
újmy ve výši [REDACTED] Kč,

[REDACTED] náhradu nemajetkové újmy ve
výši [REDACTED] Kč,

[REDACTED] náhradu nemajetkové újmy
ve výši [REDACTED] Kč,

[REDACTED] náhradu nemajetkové
újmy ve výši [REDACTED] Kč,

[REDACTED] náhradu nemajetkové
újmy ve výši [REDACTED] Kč, když podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem uplatněného
nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních,

[REDACTED] náhradu
nemajetkové újmy ve výši [REDACTED] Kč.

Odůvodnění:

1. Soud konal hlavní líčení, v němž projednal obžalobu sp. zn. [REDACTED] podanou na obžalovaného [REDACTED]

2. Obžalovaný [REDACTED] po poučení podle § 206a trestního řádu prohlásil svou vinu skutkem, který mu byl obžalobu sp. zn. [REDACTED] kladen za vinu, a soud podle § 206c odst. 4 trestního řádu přijal toto prohlášení viny obžalovaného a zároveň rozhodl tak, že dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný [REDACTED] prohlásil vinu, nebylo provedeno. Soud má tedy za prokázané, že obžalovaný [REDACTED] spáchal žalovaný skutek. Nad svým jednáním projevil obžalovaný [REDACTED] před soudem upřímnou lítost, zpětně si nedokázal své počínání vysvětlit. Trasu, kde došlo k dopravní nehodě, zná dobře, jezdil tam každý den [REDACTED] Nikdy předtím na

stejném úseku nepředjížděl, neví, co ho to tehdy napadlo. Ke své osobě uvedl, že

Před nehodou jezdil vozidlem každý den, řídil i o víkendu. Motorová vozidla řídí od let, v letech si udělal řidičský průkaz skupiny za rok najezdil tak km. Vozidlo zn. si pořizoval v letech, S vozidlem dosud najel asi km. Poškozeným po nehodě zaslal omluvný dopis, byl určen především pro a samozřejmě i ostatní pozůstalé. Psal v něm, že se moc omlouvá, a že je připraven jím pomoci. S se nespojil, ta to odmítla. Jiné trestní stíhání proti jeho osobě vedeno není.

3. Svědkyně uvedla, že toho dne jela z a před horizontem, za v těch nebezpečných zatáčkách, ji najednou začalo předjíždět naprosto nesmyslně vozidlo zn. které ještě ve za sebou neviděla. Pak si v zrcátku přímo na horizontu všimla, jak se řidič řítí a začal okamžitě předjíždět. Podle ní jednal totálně bez rozmyslu, šlo prostě o hazard. Pak už jen viděla z horizontu vozidlo zn. a pochopila, že bude zle, takže se snažila své auto strhnout, aby se s vozidly nedostala do kolize, což se jí tedy nepovedlo, auto obžalovaného ji odrazilo. Udělala s vozem několik otoček, dvě nebo tři, ozvala se velká rána a pak se probrala až na okraji silnice. Běžela k místu nehody, kde už pomáhali ti, kteří tam přijeli, a snažili se společnými silami řidiče vyprostit z auta. křičela, není to nic, na co by chtěla znovu vzpomínat. Trasu, kterou jela, a kde došlo k dopravní nehodě, zná velmi dobře, jezdí jí i několikrát denně. Tento úsek je nebezpečný,

Sama jela rychlostí kolem km/h, určitě do km/h, protože si byla vědoma, že je to úsek nebezpečný, v vynáší a netroufla by si jet rychleji. Když viděla ten předjížděcí manévr, který obžalovaný provedl, pomyslela si, že je to blázen. Jakmile spatřila vůz zn. tak obžalovaný byl se svým autem zhruba na úrovni zadní levé části jejího vozu. Dle svědkyně obžalovaný neprovedl nějaký manévr, kterým by se snažil odvrátit kolizi, šlo o přímý střet. Svědkyně v důsledku dopravní nehody utrpěla poranění

Svědkyně dále uvedla, že má povědomost o tom, že se jí chtěl obžalovaný omluvit, ale ona jeho omluvu nepřijala, protože tak obžalovaný činí ze zjištěných důvodů a dle ní už je na omluvu pozdě. Pokud tady byl zmařený lidský život, tak omluva je prostě málo, tomu se mělo předcházet jinak.

4. Po právní stránce soud kvalifikoval skutek ve shodě s podanou obžalobou jednak jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jednak jako přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jednak jako přečin ublížení z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku. Porušení povinností uložených řidiči v § 4 písm. a), b), c), zejména pak v § 17 odst. 5 písm. a), b), c), a v § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, zakládá v projednávaném případě porušení důležité povinnosti ve smyslu § 143 odst. 2 tr. zákoníku, resp. § 147 odst. 2 tr. zákoníku, resp. § 148 odst. 1 tr. zákoníku. Právě proto, že řidičská bezohlednost obžalovaného vyústila v porušení zásadních povinností řidiče, dospěl soud opodstatněně k závěru o naplnění všech znaků kvalifikované skutkové podstaty jak podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku, tak podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Po subjektivní stránce jednal obžalovaný v nedbalosti vědomé (§ 16 písm. a) tr. zákoníku), neboť věděl, že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájem chráněný trestním zákonem, a bez přiměřených poměrů spoléhal, že jej nezpůsobí. Obžalovaný přesto s řidičskými zkušenostmi nesrovnatelnými s většinou svých vrstevníků, nepochopitelně, riskantně a naprosto neodůvodněně na úseku, který velmi dobře zná, zahájil předjížděcí manévr vědom si toho, že jeho výhledové možnosti sledovat provoz na pozemní komunikaci v protisměru jsou omezené horizontem, a za těchto nepříznivých okolností spoléhal na to, že vozidlo poškozené předjede a v protisměru se žádné vozidlo neobjeví.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

5. Při úvahách o trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 trestního zákoníku, neboť při stanovení druhu trestu a jeho výměry se přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Přihlédne též k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

6. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno z opisu z evidence rejstříku trestů, že dosud nebyl soudně trestán, nebyl řešen ani pro přestupková jednání. Výpisem z evidenční karty řidiče bylo prokázáno, že řidičské oprávnění pro skupinu [REDAKCE] získal v roce [REDAKCE] a pro skupinu [REDAKCE] vlastní od roku [REDAKCE] nemá vykázán žádný záznam. V souzeném případě soud ukládal tzv. trest úhrnný v souladu s § 43 odst. 1 trestního zákoníku podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Obžalovaný byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody na 1 rok až 6 let (§ 143 odst. 2 tr. zákoníku). Soud při rozhodování o potrestání obžalovaného [REDAKCE] velmi pečlivě vážil jak okolnosti polehčující, tak okolnosti přitěžující, neodhlédl ani od okolností případu a způsobeného následku. Stejně tak se i státní zástupce v závěrečné řeči velmi precizně zabýval všemi zjištěnými okolnostmi, které vyústily v jeho návrh na potrestání obžalovaného [REDAKCE] se kterým se soud v podstatě ztotožnil. V souladu se státním zástupcem má soud za to, že obžalovanému polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost, jeho přístup k trestnímu řízení, kdy před soudem podle § 206c tr. řádu prohlásil svou vinu, jakož i upřímná lítost, kterou projevil. Za přitěžující soud považuje okolnost, že se jedním skutkem dopustil hned tří trestných činů s fatálními následky. Soud nemohl odhlédnout od okolností, za kterých k dopravní nehodě došlo, a které vyvolal toliko obžalovaný [REDAKCE] svým bezohledným a nepochopitelným řidičským manévrem. Právě svědkyně [REDAKCE] soudu velmi věrohodně popsala, jak vnímala jednání obžalovaného [REDAKCE] kterého označila za hazardéra. Ač obžalovaný [REDAKCE] před soudem popřel, že by rychlá (nebezpečná) jízda byla součástí jeho řidičských „dovedností“, soud na jeho prohlášení nahlíží odlišně v kontextu s listinami založenými ve spisu, máje na mysli příspěvky a fotografie uveřejněné obžalovaným na sociální síti [REDAKCE] č.l. 259-262), což zcela věrně odpovídá stylu jízdy, kterou obžalovaný [REDAKCE] zvolil osudný den. Jeho chybné rozhodnutí, které učinil dne [REDAKCE] zmařilo lidský život, zasáhlo do života několika rodin včetně rodiny obžalovaného.

7. Soud po zvážení a vyhodnocení všech výše zmíněných okolností dospěl k jednoznačnému závěru, že je zcela po právu uložit obžalovanému trest odnětí svobody nepodmíněně, který byl právě s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem svědčícím obžalovanému vyměřen na samé spodní hranici zákonného rozpětí trestní sazby, tedy v trvání 12 měsíců, a pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný souzené trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, bylo zcela na místě zakázat obžalovanému tuto činnost vykonávat, a to po dobu 6 let. Nechť je pro obžalovaného [REDAKCE] toto potrestání velkým ponaučením pro příště, až po odpykání trestů usedne za volant vozidla.

8. Rozhodnutí o potrestání obžalovaného co do druhu a výměry trestů soud považuje za zákonné a spravedlivé.

9. V adhézním řízení soud rozhodoval o nárocích poškozených, kteří se řádně a včas k trestnímu řízení proti obžalovanému připojili, jde o [REDAKCE]

10. Pokud jde o nároky zdravotních pojišťoven, tak vzhledem k tomu, že byl obžalovaný uznán vinným skutkem, kterým byla způsobena újma na zdraví poškozeným, přičemž na jejich ošetření a léčení byly vynaloženy částky vyúčtované a řádně zdokumentované zdravotními pojišťovnami, jak doloženo listinami na č.l. 230-239, resp. 394-410, soud obžalovaného v souladu s § 228 odst. 1 tr. řádu zavázal povinností tyto částky nahradit. Nárok zdravotních pojišťoven vyplývá z § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění ve znění pozdějších předpisů, podle něhož má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci. V projednávaném případě zdravotní pojišťovny vynaložily náklady na léčebné úkony vynucené protiprávním jednáním obžalovaného, ten je tedy povinen zdravotním pojišťovnám náhradu těchto nákladů uhradit, a to poškozené ve výši Kč, a poškozené ve výši Kč.

11. Soud při posuzování nároku poškozené a pozůstalých rodin vycházel z hmotněprávní úpravy obsažené v § 2910, resp. § 2958 a § 2959 občanského zákoníku (dále jen o.z.). Podle § 2910 o.z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. V trestním řízení bylo prokázáno, že obžalovaný svým protiprávním jednáním, kterého se dopustil, zasáhl do absolutního práva poškozených, a je povinen nahradit těmto poškozeným, co tím způsobil.

12. Podle § 2958 o.z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

13. V případě poškozené soud vyhověl jejímu návrhu na přiznání náhrady nemateriální újmy na zdraví – tzv. bolestného v požadované výši Kč včetně úroku z prodlení ve výši ročně, jdoucím ode dne do zaplacení. Výše bolestného byla prokázána znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, který byl soudem jako důkaz proveden. Pokud jde o požadované příslušenství, tak je obžalovaný podle § 1958 odst. 2 o.z. v prodlení s úhradou požadované částky ode dne neboť při hlavním líčení konaném dne jehož se účastnil, byl zmocněncem návrh poškozené přednesen, tedy se o něm poprvé dozvěděl a mohl tedy plnit. Podle zákonného zmocnění uvedeného v § 1970 o.z. a v návaznosti na to dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. se výše úroků z prodlení určuje ve výši repo sazby stanovené ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Pro první den kalendářního pololetí roku , v němž prodlení nastalo, činí výše repo sazby stanovená Českou národní bankou %. Při navýšení o 8 procentních bodů v souladu s § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. tedy zákonný úrok z prodlení činí ročně, a jde ode dne do zaplacení.

14. Podle § 2959 o.z. při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné blízké osobě peněžitou náhradou vyvažující plně její utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

15. Před soudem nevystoupil s prohlášením ve smyslu § 212a trestní ho řádu žádný z pozůstalých, soudu však byla doručena od pozůstalých písemná prohlášení, v nichž se snaží velmi citlivě vyjádřit hlubokou bolest a lítost nad ztrátou milovaného člověka, když každý zvláště popisuje i svůj vztah k zemřelému [REDAKCE]

16. Ustanovení § 2959 ani jiné ustanovení občanského zákoníku a ani žádný prováděcí předpis nestanoví konkrétní částky, které náleží z titulu duševních útrap osob, jež jsou blízké osobě usmrcené nebo osobě postižené zvláště závažným ublížením na zdraví. Za tohoto stavu je na soudu, aby konkrétní částku stanovil s ohledem na povahu a okolnosti každého individuálně posuzovaného případu, současně však při respektování předem jasných a pevných kritérií, jak jsou tato dnes již vymezena řadou judikaturních rozhodnutí.

17. Soud v tomto případě vycházel z rozsudků Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 9. 2008, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, popř. ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 1485/2019, v nichž je stanovena základní částka oprávněné náhrady náležející všem pozůstalým (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobkem průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného, v souzeném případě jde o částku ve výši [REDAKCE] Kč. Nejblíží poškození prostřednictvím zmocněnce vznesli vůči obžalovanému [REDAKCE] nárok rovnající se částce ve výši [REDAKCE] Kč, [REDAKCE]

když zmocněnec ve svém podání uvedl, že v době vypracování tohoto podání dosud nebyla při stanovení výše požadované náhrady uveřejněna Českým statistickým úřadem výše průměrné mzdy v národním hospodářství za rok [REDAKCE] a bylo tedy vycházeno z částky [REDAKCE] Kč.

18. V případě osoby obžalovaného [REDAKCE] nebylo soudem shledáno ničeho, co by svědčilo pro to, že přiznání nároku nemajetkové újmy poškozeným pozůstalým by pro obžalovaného mělo být po majetkové stránce likvidační, neboť není shledáváno žádných skutečností, které by opravňovaly aplikaci postupu podle § 10 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

19. V posuzované věci při rozhodování o nárocích pozůstalých soud konstatuje, že při svém rozhodování v adhézním řízení je vázán návrhem poškozeného, resp. poškozených potud, že nemůže přiznat náhradu škody, resp. nemajetkové újmy ve větším rozsahu, než jak poškození požadovali. Při úvahách o individualizačních kritériích u jednotlivých pozůstalých, které byly zmocněncem využity, a které soud shledává jako naprosto přiměřené a odpovídající, je nutno zdůraznit, že v žádném případě nelze ztrátu blízkého člověka porovnávat s finančními částkami, neboť taková bolest způsobená pozůstalým penězi vyjádřitelná není. Soud však se snahou nalézt určitá objektivní hlediska tyto musel poměřovat a zvažovat u každého z pozůstalých tak, aby dospěl k závěru, jimiž by bylo možno alespoň přiblížit se ke kvantitativnímu vyjádření míry zásahu jednáním škůdce do této doby standardních rodinných vtaů u zemřelého, a dospěl k závěru, který je vtělen do výroků o náhradě nemajetkové újmy v rámci adhezního řízení v této trestní věci.

20. Soud tedy obžalovanému uložil v souladu s § 228 odst. 1 tr. řádu nahradit nemajetkovou újmu jednotlivým pozůstalým v částkách, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, a které byly těmito osobami vůči obžalovanému v podstatě vzneseny. Pouze v případě poškozené

soud rozhodl o jejím návrhu následovně. [redacted] se narodila [redacted]. Za její osobu podal prohlášení podle § 212a tr. řádu [redacted] a uvedl, že [redacted] měla možnost poznat [redacted] velmi krátce, a o to více je její [redacted] zdrcen tím, že jej nadále poznávat nebude moci. Aniž je snižována závažnost celé události a z toho plynoucích duševních útrap, které poškození vytrpěli či ještě vytrpí, faktem ovšem zůstává, že právě určitá elementární kvantifikace a srovnávací přístup umožňují soudu učinit takové rozhodnutí, které nebude ve svém důsledku extrémní, ať už na jednu či na druhou stranu. Soud má za to, že vzhledem k velmi nízkému věku [redacted] nebylo vytvořeno mezi ní a zemřelým natolik pevné pouto, které usmrcením [redacted] pominulo, kdy jeho odchodem citově strádá a trpí, a proto soud v jejím případě modifikoval požadovaný nárok tak, že této poškozené náleží náhrada nemajetkové újmy ve výši [redacted] Kč, tedy [redacted] základní výměry oprávněné náhrady. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy byla tato poškozená podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 25. července 2024

JUDr. Petra Kubová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 01.10.2024, ve výroku I. právní moci dne 01.10.2024 [redacted] a je vykonatelné dne 01.10.2024, ve výroku právní moci dne 01.10.2024 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1.10.2024, č. j. 4To 357/2024-462 a je vykonatelné. Přípojení doložky provedla Libuše Hlaváčová dne 29.10.2024.